

enhver Eier i Haugen eller Haugeparterne, efter-
som de ere Iobtagne, da synes dette for det
Første at involvere en Modsigelse, eftersom det
netop ikke vides, til hvilken Hauge Jorden hører,
og dernæst indeholder Forslaget ingen Bestem-
melse om, hvem der skal foretage den omhand-
lede Udskiftning og Udlægsforretning. Det skøn-
nes derhos ikke, at der er nogen Nødvendighed
for en saadan Foranstaltning, da det er den
almindelige Regel, at Bø og Hauge skulle taxeres
hver for sig, og det, som forhen bemærket, med
Hensyn til Matriculen er ligegyldigt, hvem der
er Jordens Eier, hvortil endnu kommer, at det
ikke engang er givet, at Jorden hører til nogen
Hauge, eftersom der ogsaa gives haugeløs In-
dengaardsjord. Det forekommer Ministeriet, at
naar der er nogen Indengaardsjord, som hver-
ken er anført i Jordfortegnelsen eller tilstræk-
kelig afgrænset, saa maa ved Taxationen af en
saadan Jord den almindelige Regel komme til
Anvendelse, idet den, saafremt den kan betragtes
som et for sig bestaaende Hele, formeentlig maa
taxeres særskilt, og isald den kun udgjør en Deel
af en større samlet Eiendom, taxeres under Et
med den Eiendom, hvortil den hører. Det
gjælder ved Taxationen kun om, at Eiendom-
men bliver tilstrækkelig individualiseret, hvilket,
om den end ikke har noget særegent Navn, vil
kunne skee ved Betegnelse af dens Beliggenhed,
dens Tilgrænsning til Naboieendommene eller
til saadanne Localiteter, som danne et naturligt
og iøjensaldende Grændseshjel, saafom Fjelde,
Elve o. s. v., hvorimod det ikke bør være Taxa-
tionscommissionens Sag at indlade sig paa en
Undersøgelse af, hvem der er Jordens Eier,
eller endog at regulere sammes Grændser. Skulde
det overhovedet være nødvendigt at foreskrive
närmere Regler angaaende de her omhandlede
specielle Forhold, synes samme som vedrørende
den Fremgangsmaade, der af Taxationscommis-
sionen vil være at følge ved Udførelsen af dens
Sverv, ikke at høre hjemme i Loven, men der-
imod i den Instrux, der af Justitsministeriet i
Senhold til nærværende Lovudkast § 2 vil være
at meddele Commissionen i bemeldte Henseende.

Det bemærkes, at Amtmanden paa Færøerne
har paa dertil givne Anledning tiltraadt de af
Ministeriet med Hensyn til det heromhandlede
Punkt fremsatte Bemærkninger.

ad §§ 4—7.

At der, efterat Taxationscommissionen har
endt sit Arbejde, sammentræder en anden Com-
mission for at paakjende de imod Bærdiansæt-
telsen fremkomne Indsigelser samt overhovedet
at gjøre hiint Arbejde til Gjenstand for en
summarisk Revision, er ikke alene i Overens-
stemmelse med, hvad der i sin Tid steede med
Hensyn til Tilveiebringelsen af den nye islandfke
Matricul, men tillige i sig saa naturligt, at
det neppe trænger til nøiere Motivering. At
de to af Thinget valgte Medlemmer ikke maae
have været Medlemmer af Taxationscommis-
sionen, følger ligeledes af Forholdets Natur.
Hvad særlig angaaer Forslaget om Landfog-
dens Deeltagelse i Revisionscommissionen, er
det af Lagthinget fremhævet, at denne Embeds-
mand maa betragtes som den nærmeste Repræ-
sentant for Statens Jordegods paa Derne og
paa Grund af sin Stilling vil være istand til
at give særdeles vigtige Bidrag til den fore-
liggende Opgaves heldige Løsning.

Det er anseet for rettest at paalægge Re-
visionscommissionen at bringe Udsalbet af Taxa-
tionsarbejdet til de Interesserebes Kundskab,
ligesom ogsaa at modtage muligen fremkom-
mende Indsigelser imod Bærdiansættelsen, der
maa kunne fremsættes ikke alene af Eiere og
Beneficiarier, men ogsaa af Fæstere og andre
Brugere. Med Hensyn til Maaden, hvorpaa
Beskjendtgjørelsen skal skee, er det anseet hen-
sigtsmæssigt, at der fremlægges en Udskrift af
Forretningen for Præstegjældets Vedkommende
i hver af detses Sogne og endvidere en Ud-
skrift af den hele Forretning for samtlige Der
hos Sysselmanen i hvert Syssel, hvilket
Sidste vil være til Rettelse for dem af Be-
boerne, der eie Jordegods andensteds, og der-
hos aabne Udgang til at anstille den fornødne
Sammenligning mellem Taxationen i de forskjel-
lige Præstegjæld. Af Hensyn til det store An-
tal Udskrifter af Taxationsprotocollen, der efter
det her Anførte vilde være at fremlægge, er
det anseet for rettest at foreskrive, at de skulle
fremlægges i trykt Skikkelse. Fristen for Frem-
sættelsen af Indsigelser imod Forretningen er
fundet ikke at kunne være kortere end 6 Maa-
neder (jfr. Placat af 24de Juni 1840 § 2,
hvorefter Fristen for Indlevering af Begjærin-